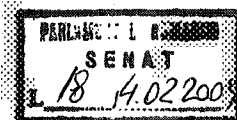
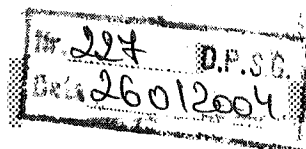

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind reforma activităților de consultanță, asistență și reprezentare juridică.*

I. Principalele reglementări

Potrivit celor arătate în *Expunerea de motive*, propunerea legislativă urmărește să răspundă necesității de reglementare unitară a activităților de consultanță, asistență și reprezentare juridică, în forme organizatorice autonome și independente, conform cerințelor comunitare în materie.

Astfel, se arată că jurisconsultii desfășoară în mod curent aceleași activități profesionale ca și avocații din barouri, având aceeași pregătire profesională cu aceștia – licențiați în științe juridice – motiv pentru care „*nu există nici o rațiune legală de perpetuare a separației artificiale profesionale dintre cele două categorii de avocați*”, generată de existența Decretului nr. 143/1955 pentru organizarea oficiilor juridice.

În consecință, se propune transformarea profesiei de jurisconsult în cea de avocat și transcrierea în „*tabloul baroului*”, precum și transformarea

oficiilor juridice în servicii autonome de consultanță, asistență și reprezentare juridică.

II. Observații și propuneri

1. În mod greșit se susține că, în prezent, activitatea și statutul juridic al jurisconsultilor este reglementată prin Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și de Decretul nr. 143/1955 pentru organizarea oficiilor juridice. De fapt, organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic se desfășoară potrivit Legii nr. 514/2003, care a abrogat Decretul nr. 143/1955.

2. Ideea includerii jurisconsultilor în categoria liber-profesioniștilor, reprezintă o abordare posibilă în raport cu specificul acestei activități, ca și transformarea actualelor oficii juridice în forme autonome de organizare a activității de asistență juridică, consultanță și reprezentare. Ideea de autonomie, însă, exclude posibilitatea înființării acestor servicii „la” sau „în cadrul” instituțiilor și autorităților publice sau altor persoane juridice de drept public sau de drept privat. Din conținutul propunerii legislative nu rezultă care este natura raporturilor dintre serviciile de consultanță, asistență juridică și reprezentare - pe de o parte și persoana juridică ce folosește serviciile „*avocatului public*” sau „*avocatului jurisconsult*”, - pe de altă parte, existând o contradicție între „*autonomia*” celor dintâi și obligația persoanei juridice de a asigura „*buna desfășurare a activității acestor servicii asigurându-le spații proprii, birotică, bază material-juridică, fondurile bănești necesare cât și alte utilități necesare îndeplinirii serviciului profesional*”.

De asemenea, nu este reglementată modalitatea de angajare a serviciilor oferite de aceste organisme autonome de către persoanele juridice și nici natura plății – salariu sau onorariu.

Dacă autonomia organizatorică și funcțională este de esența profesiilor liber-alese, iar activitatea jurisconsultilor se dorește a deveni o astfel de profesie, obligații precum aceea de creare a bazei materiale, în sarcina unor persoane juridice – de drept public sau de drept privat – viitori clienți ai avocaților-jurisconști, nu pot fi puse, după cum statutul unei profesii nu poate fi creat doar prin „*adunarea*” drepturilor, facilităților și a altor avantaje de la alte categorii profesionale, în timp ce obligațiile, responsabilitățile și riscurile profesionale sau de piață sunt plasate în sarcina altor entități juridice, ori pur și simplu ignorate.

3. Inițiativa legislativă preia din statutul magistraților unele drepturi, precum asimilarea vechimii în muncă juridică drept vechime în magistratură și calcularea pensiilor „conform calculului pensiei magistraților” (art. 17). Menționăm, însă, că potrivit Legii nr. 92/1992 pentru organizare judecătorească, asimilarea vechimii în diverse munci juridice cu vechimea în magistratură are relevanță numai în cazul în care persoana în cauză se pensionează din funcția de magistrat, nu și din alte activități juridice, astfel cum se propune în inițiativa legislativă parlamentară.

4. Textul propunerii este confuz, nu definește clar domeniile de reglementare și se adaugă reglementări deja existente; deși încearcă să reglementeze activități specifice avocaturii, acesta nu își propune, totuși, să abroge expres legea în vigoare, Legea nr. 51/1995 republicată, pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere cele menționate la pct.II, **Guvernul nu susține promovarea inițiativei legislative.**

Cu stimă,
 Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului